

Coi Hình ở đây:

<http://www2.snapfish.com/sharethumbnailshare/AlbumID=167422180/albumcount=1/p=193121184287504080/l=282872729/g=58180215/ots=SYE/otsi=SALB/pns/share/p=193121184287504080/l=282872729/g=58180215/ots=SYE/otsi=SALB>

Las Vegas Trip – Thu Hương

Sáng chúa nhật, thức thật sớm dù đêm trước đó do náo nức nên không ngủ được, gọi phone cho Toàn ở San Jose hỏi "đi chưa, trễ giờ rồi". Toàn cười hăng hắc "làm gì náo nức vậy". Theo như chương trình thì chị Diệp và Kiên đến phi trường LA sáng sớm hôm nay, sẽ chờ đến 2:50pm để đón Toàn và Thu hương.

Đến phi trường LA, bước xuống chỗ check out hành lý đã thấy khuôn mặt rạng rỡ tươi vui của Lê Toàn và Kiên đón chào. LToàn tới trước th chừng mười phút, 3 đứa tíu tít nói cười cứ y như "long time no see" nên không để ý đến cái va li của th cứ chạy vòng vòng chờ chủ nhân tới nhận. Tội nghiệp chị Diệp đậu xe ngoài kia chờ mà tụi th chỉ thỉnh thoảng vẫy tay, cười nhả răng cho chị đỡ buồn. Mãi đến khi ông nhân viên già tới nhặt cái va li đáng thương kia lên định đem vào xếp trong đồng hành lý không có người nhận thì L Toàn mới nghi ngờ "hổng lẽ cái đồ của...th?". Giật mình, Th chạy te lại giật cái vali trên tay ông già và cười lỏn lổn cảm ơn. Định chụp chung tám hình đầu tiên tại phi trường mới nhớ cả hai đều ...quên đem theo máy, Kiên trấn an "không sao chị Diệp đã lo chu đáo..."

Thủy Rôm và Mai gọi phone hẹn gặp ở Little Sài gòn, cả bọn thả vòng vòng nhắc chuyện xưa, kể thêm chuyện nay, uống với nhau ly nước rau má rồi kéo nhau đến thăm tiệm của Phương thị Mai cách đó vài con đường. Anh Cam, ông xã của Phương Mai, giải thích cách kiếm tiền nhanh chóng trong thời gian ngắn làm cả bọn háo hức vì ...già tới nơi rồi, không còn ham làm ăn nữa, chỉ mong được ở không đi du lịch với bạn bè cho vui thôi. Chuyện này để rảnh rỗi sẽ đem ra mổ xẻ lại.

Bữa ăn tối tại tiệm Hoy King ở phố Tàu với đồ biển tươi tươm hùm rang muối, "gà đi bộ" luộc, chiên hai món, vịt quay Bắc kinh ăn với bánh bao, tôm đỏ hấp, ốc vòi voi tron gói, thêm món chiên dòn...do đích thân Kiên ...order thật ngon miệng nhưng quá nhiều nên cuối cùng phải năn nỉ PMai và Thủy đem về ăn tiếp dùm. Trần thị Hai gọi phone xem đi đến đâu rồi. Về đến khách sạn khoảng 12 giờ đêm, cả bọn lục đục và lại nói chuyện cho đến hơn 2 giờ mới ngủ thiếp đi.

Sáng sớm thứ Hai, sau khi rời khách sạn, vì sợ không kịp giờ đến đón HN, AH và BN nên tụi H dừng chân tại tiệm bánh mì Cali để góp nhặt đủ thứ từ ô bánh mì thịt, chè, trái cây như vải, nhãn, chôm chôm ...cho đến cả phê sữa đá chuẩn bị cho bữa ăn...sáng mà cả một tiểu đội lính cũng phải hết vía khi nhìn thấy bữa ăn khiêm nhường này.

Phi trường LA một lần nữa chào đón 3 du khách tự mệnh danh là Tư Ếch, Xã Xệ, Lý Toét...đến từ Michigan, Kansas và Indiana, nhập chung với đám Ba phải, Hai Lúa ở Cali nên thế gian coi bộ náo loạn từ giờ phút này. Mấy đứa ồn ào, tranh nhau nói, chị Diệp quên uống thuốc

nhức đầu hồi sáng nên coi bộ hơi bị ngộp vì tiếng tranh cãi trong xe, ăn thì giành nhau đã đành, chỗ ngồi cũng phân bì, th giao hẹn đứa nào ngồi băng trên phải trả tiền gấp bội mới êm xuôi.

Đón thêm Thủy Ròm là thêm châu ăn trưa (Trời ạ, chỉ mới có tiếng máy đồng hồ là được ăn nữa rồi, thử hỏi Ban Tổ chức có xứng đáng gắn huy chương không chứ). Vừa ngồi xuống bàn, HN cao hứng ngâm nga "Mặt nhìn mặt rõ ràng ...tám mắt..." thu hương ứng đáp liền khi "Tay cầm tay tám đứa mười sáu tay!" Cả bọn trầm trồ "chời ơi con nhỏ này...giỏi toán (cộng) dữ ghê". Đứa ăn hủ tiếu, đứa gọi cơm sườn, nhỏ Bích Ngọc chờ lúc HN bỏ mấy cọng bì vô miệng nhai ngồm ngoồm mới thú thật " từ ngày làm chân (pedicure) cho mấy đứa Mỹ đen tới giờ, nhìn thấy bì là tau nổi da gà". Nó làm trò H la oai oái, còn HN tức quá giả bộ tỉnh bơ" chuyện nhỏ, tau không sợ gì hết".

Đường tới Las Vegas tuy xa tới hơn 4 tiếng lái xe, nhưng cả bọn không biết mệt, không đứa nào chợp mắt , cứ thay phiên ...kể tung người hứng cười đau bụng, khan cổ. Ánh Hồng mở màn đầu tiên kể chuyện Ông xã của nhỏ lái xe chạy nhanh bị cảnh sát gọi lại biên giấy phạt, anh bèn năn nỉ "Would you forgive me, please!", cả bọn lăn ra cười. Có con nhỏ kia rần mắt nghe xong bèn bày cho cả bọn lần sau tụi bay có gặp cảnh sát thì nhớ cầm một nhánh bông ngắt một cánh "Forget me", ngắt thêm cánh nữa "Forget me not"! Ngắt tới trụi lủi cành thế nào cũng được tha! Lâm văn Chung gọi phone nghe láu nháu trong xe lấy làm rất tiếc "Nếu tui biết mấy bà đi chung vui thế này thì tui nhất định chạy theo...", Thu Hương xúi BNgọc can "Thôi, có ông đi chung tình bạn của tui tui sút mẻ hết". Chung tưởng thiệt phân bua "Già rồi, đâu còn có giá như xưa!" He hồng biết rằng giá già hay giá non gì tui tui cũng xào tuốt hết. Nói thật nhe, tui nó nói nhiều thứ lắm nhưng Thu Hương vì mãi lo cười nên không nhớ hết để kể ra đây, có bạn nào muốn nhắc lại thì xin cứ tùy tiện thêm thắt.

Tới nơi, chia phe chia cánh xong: Chị Diệp, Kiển , Lê Toàn và Thủy Ròm đối đầu với Hồng Nhan, Ánh Hồng , Bích Ngọc và Thu hương. Khoảng 8 giờ hơn, vợ chồng Ánh Nguyệt và cô con gái út tới thăm. Phần đông mấy đứa mới gặp lại Ánh Nguyệt lần đầu tiên sau hơn 30 năm nên dăng co qua lại "Mày trông không khác mấy...Mày vẫn đẹp như xưa..." Lê Toàn móc túi ra mấy chai thuốc nhuộm tóc mới mua hôm qua tại Little Sài gòn để ...chứng minh đám này nói dóc. Có đứa nhớ lại bài thơ tặng ảnh hay chuyển tay nhau cóp pi hồi mới vô lớp Sáu Hoàng Diệu:

*Thương nhau mới tặng thuốc này,
Để làm kỷ niệm những ngày bên nhau,
Dù cho tóc có bạc màu,
Xin đừng...bớt bỏ đầu...đầu bạn thân...*

Anh Vũ, chồng Ánh Nguyệt lắc đầu hết ý kiến.

Đêm đầu tiên ở Vegas, chỉ dạo chơi vòng vòng, chụp hình ở Bellagio, Paris và lên giường lúc 2 giờ sáng để ngủ lấy sức mai tiếp tục cuộc du hành.

Bốn giờ sáng thứ ba, phòng th lục tục thức dậy, rủ nhau chuẩn bị ra hồ bơi, gọi phone qua phòng Kiển, giọng ngái ngủ Kiển nói "thôi tui Kiển hồng đi đâu", thế là chỉ có 4 nường áo tắm

áo tiệc nhong nhảnh kéo nhau đi, tới nơi mới hay 8 giờ hồ mới mở cửa, đành phải trở về lên giường trùm chăn ngủ tiếp. Đúng giờ, chuông điện thoại réo vang, chị Diệp và Thủy Ròm đã sẵn sàng chờ các bạn dưới hồ, bốn bà lại dắt díu nhau trở lại, tới đây là sóng dậy ba đào, HNhan và chị Diệp biết bơi nên lặn hụp ngoài xa, đám các kè như th biết thân tìm chỗ nào cận nhất, nhảy cái ùm xuống rồi ngồi im thín thít, thỉnh thoảng đập tay đập chân cho nước bắn tung tóe cho đỡ tức, cũng chụp vài bộ hình định nhất bà con xa gần, nhưng dận trước nhé, bà bắn đũa nào dám gửi hình mặc áo tắm tới Lý Hoàng Minh. Nắng lên cao, lại kéo nhau về sửa soạn đi ăn sáng. Thật ra LasVegas nổi tiếng về buffet, nhưng theo nhận xét của Kiển "đa số ăn kiêng, uống tiền lắm" nhất là T hương cứ rêu rao "tụi mình nói nhiều chứ ăn có bao nhiêu đâu à" nên cuối cùng ra quán phở Kim Long ở phố Tàu ăn món VN.

Xong màn ăn uống là shopping tại Fashion show Mall, dạo cảnh Wynn, Venettian...Lại mua sắm và chụp hình, chỉ chỗ...Một vì nắng, 120 độ F, thì được HNhan và Bích Ngọc bồi dưỡng cho mấy ly kem chua lét nên cũng đỡ buồn...miệng. Mới đó mà đã đến giờ ăn chiều, cả bọn đồng ý ăn qua loa, Pizza, mì ống Ý, meatball, khoai tây nướng lò, thêm một phần Chinese food..., để nghỉ ngơi chờ đến tối xem show Jubilli. Về đến khách sạn gặp Dương Minh Cảnh đúng hẹn lại lên, một đồng Lê Thủy với lại Mỹ Châu thay nhau phỏng vấn, Minh Cảnh e lệ kể chuyện đời tui cô đơn nên hai tay dắt hai cô. Trước khi chia tay còn đòi chụp hình đứng cạnh HNhan và Ánh Hồng cho bằng được.

Màn trình diễn thời trang của các nàng trước giờ xem show mới thật là rùng rợn. Có nàng thắc mắc hồng biết tau nên mặc cái gì để xứng hợp với con người quý phái sang trọng của tau đây. Nàng nọ kia đề nghị "Thôi mày mặc birthday suit cho chắc ăn". Thay ra thay vô mấy cái áo đầm, cái này tối quá, cái kia hơi sáng nên tở mắt màn trình diễn đầu tiên. Ánh Hồng tò mò "show này diễn cái gì dọa?" Thu Hương dụ khị "không có gì phải lo, hể trên đó người ta làm gì thì dưới này mày cứ làm y chang như vậy là được rồi" Ai tới Vegas có xem qua Jubili chắc hẳn biết trò h nói gì. Ánh Hồng xanh mặt "Giờn hoài cha nội". Cả bọn được xếp ngồi bàn có ngọn đèn cây le lói sát sân khấu nên mấy màn múa có lông công lông gà đều bay lá tả xuống đầu cổ. Bích Ngọc chắc hả hòng chiêm ngưỡng soắc độp của vũ công nên thỉnh thoảng ho khan. Lê Toàn ngơ ngẩn nhất một cọng lông màu cầm chướng tặng lại cho một đũa "Thấy lông này tui nhớ Long kia" (Ca theo bản nhạc đón xuân này tui nhớ xuân xưa...). Ra khỏi rạp, chị Diệp về ngủ sớm vì nhức đầu. Đám còn lại vô bar (có coupon khuyến mãi nên phải dùng, bỏ qua rất uổng), đũa ly Margarita, đũa ly Pinacolada ngồi khề khà như bọm thứ thiệt. Quán này pha rượu hơi mạnh nên cả bọn đều choáng váng, cuối cùng bỏ thì thương vương thì ..sín, th đành nốc hết mấy ly cối Margarita rồi chệnh choạng đứng lên kéo nhau vào sòng bài. Kiển, HNhan và Thủy Ròm chơi tài xỉu, Ánh Hồng, BNgọc và Th kéo máy, L Toàn thơ thẩn trông chừng hết đũa này đến đũa kia như bà vú già, chơi hoài mà không thua hết 20 đồng nên chán ời là chán cộng thêm buồn ngủ, bèn kéo nhau về phòng để mặc HNhan và Lê Toàn ở lại. Sáng hôm sau HN thức thật sớm, trở xuống nướng thêm hai chục. LVChung lại gọi phone thăm các bà đồ đen thế nào, BN được

dịp tổ "Th rượu chè be bét, còn HN cò bạc thâu đêm suốt sáng". Bốn đứa xuống dưới lobby kiểm cả phê uống trong khi phòng kia vẫn còn say giấc điệp.

Cả bọn ôm nhau chia tay khoảng 11:30 ngày July 4th, hẹn nhau lần sau sẽ tổ chức đi cruise. Th lo ngại chuyện này về chắc mình già hơn xưa vì cười nhiều quá da mặt nhăn hết. Cám ơn chị Điệp và Kiển rất nhiều vì đã lo lắng chu đáo từ A đến Z, nhất là không có chị Điệp thì cuộc họp mặt lần này chắc chắn không vui trọn vẹn. Cám ơn các bạn khác đã hết mình góp vui vào lần đi chơi chung này, vì theo lời Thủy "không biết có ai già rồi mà vẫn còn lí lắc như tụi mình không hé", th cãi lại mình mới 50 chứ mí. Chị Điệp và Kiển trở về Dallas, Thủy bay lại LA, Lệ Toàn hướng San Jose, còn HN, BN và AH theo Th tới Sacramento thăm dân cho biết sự tình.

Muốn biết chuyến Sắc du của bộ tam sên này ra sao xin đón xem hồi sau sẽ rõ...

*Đây là phần tường trình của phòng 1730, còn phòng 1780 thì chắc phải chờ các nàng bên nó...

Las Vegas Trip - Minh Cảnh

Las Vegas, dưới cái nắng nóng 120 độ F, minh cảnh tui muốn khờ con sau khi đi bộ từ bãi đậu xe của khách sạn MGM Grand để đến khách sạn Ballys gặp những thí sinh hoa hậu của trường Hoàng Diệu từ những tiểu bang của nước Mỹ về họp mặt dự thi, rất tiếc minh cảnh tui không có dịp xem để chấm điểm cô nương nào năm nay sẽ giật được cái giải Hoa Hậu áo tắm sau khi đọc bài tường trình của chị Thu Hương.

Trong khách sạn Ballys vừa nghe "cảnh ơi, cảnh ở đâu vậy" của Chị Hồng Nhan trong cell phone, minh cảnh tui bèn repply "cảnh nè, chị Nhan ơi", vừa lúc đó đã thấy chị HN xuất hiện ngay trước cái Lobby registration của khách sạn, nhận ra Chị HN, cảnh tui bèn chạy lại register ngay, give chị HN 1 cái hug cảnh tui tự nhiên cảm thấy mát rượi ngay mặc dù cái sức nóng bên ngoài là 120 độ F.

3 người, chị TH, Chị HN và minh cảnh tui chụm nhau lại nói chuyện tiếng nói tiếng cười hòa lẫn nhau như những âm thanh rộn ràng báo trúng jack pot của những chiếc máy kéo khi ba con số 7 nằm trên cùng một line, và việc này rất hiếm xảy ra phải không quý vị..... Chị Kiển, chị Bích ngọc, chị Lệ Toàn, chị Ánh hồng những thí sinh hoa hậu lần lượt xuất hiện để ra mắt ban giám khảo, vì cô nương nào cũng "mai cốt cách, tuyết tinh thần" mỗi người một vẻ mười phân vẹn mười, làm minh cảnh tui quá chừng lúng túng, không biết phải chấm điểm mười cho cô nương nào cả, vì mỗi người thật xứng đáng để được điểm 10, minh cảnh tui cũng mong là quý vị cũng đồng ý ở điểm này giùm cho các thí sinh hoa hậu của trường Hoàng Diệu mình ghen quý vị.

Minh Cảnh tui bị mấy chị cựu học sanh Hoàng Diệu quây như con dế than (vì cảnh đen như cục than sần rồi) mấy Chị hỏi là tại mần sao mà cảnh đi có một mình vậy, cảnh bèn làm một bản tân cổ vô duyên "Đời Tôi Cô Đơn" liền, mấy Chị nghe cảnh ca mùi quá, nên ai ai cũng cảm động muốn rơi nước mắt, hihihi....

Thời gian ở Las Vegas thì mọi người hầu như quá bận rộn, người thì muốn đi shopping, người thì muốn đi coi show, người thì muốn đi đóng tiền điện thay bóng đèn cho Las Vegas, nên ai ai cũng không có nhiều thời gian để xem minh cảnh tui hát tũn "Tâm Sự loài cua biển" bởi lẽ đó nên vé bán ế đoàn hát Sóng Giang của chúng tôi phải sáng đông. Thôi đành phải hẹn tái nạm với quý vị một ngày gần đây với võ tuồng mới ghen quý vị.

Kính chúc quý vị và gia quyến luôn được vạn an, mần ăn phát đạt để tiếp tục ủng hộ xem võ tuồng kế tiếp của đoàn cải lương Sóng Giang của chúng tôi.

Nho Chi HN forward to all - Warm regards - Minh Canh

Sacto Trip – Thu Hương

Trên đường bay về Sacto, cả bốn bè ngủ gà ngủ gật. Cường đón về nhà khoảng 3 giờ, BNgoc lên giường làm một giấc thẳng cẳng. còn HN và AH phụ Th nấu nồi bún bò và làm thêm ổ bánh kem. Đến 8:00pm, trời hãy còn sáng và không khí nóng bức đầu so với hôm qua đã dịu bớt đi nhiều, Cường rủ các nàng đi coi thiên hạ bắn pháo bông vì hôm nay là ngày lễ Độc lập của Mỹ. Vào tận nơi coi pháo bông mới cảm nhận hết cái huy hoàng của màu sắc và âm thanh khi pháo được bắn lên không trung. Xong màn pháo thì đến màn bún bò của cô Hương. Trời nóng mà xì xụp húp nước lèo cay xè, mồ hôi mồ kê nhuế nhai mới thấy ..."đã điều bụng đói" làm sao! Bàn thảo chương trình ngày mai làm gì đi đâu, xong rồi đến phiên BN phụ trò Hương dọn dẹp trong khi 2 nàng kia được miễn dịch lên chuồng sớm.

Sáng thứ năm, Jul 5th, cả bọn sắm chai rượu cùng bó hoa lên đường trực chỉ nhà Cô Lê ở Pittsburg, cách nhà th cỡ một tiếng rưỡi đường xe. Nhưng trước đó, Anh Hồng muốn ghé ngang nhà anh Arnold (thủ phủ Sacto: điện Capitol) để...nó bấm chuông một cái rồi bỏ chạy. Mấy đứa chụp vài tấm hình kỷ niệm tại đây.

Tới nhà cô Lê, căn nhà nhỏ xinh xắn, ngập tràn màu sắc của hoa lá, cây trái, bonsai, cactus...thấy mà ham. Cô Lê đãi nem nướng, bánh bèo, chả giò... Dương Minh Cảnh lặn lội từ San Jose tới góp mặt cho thêm phần "đông, vui, hao". Có cả Thầy, chồng của Cô, lấy giờ nghỉ trưa về xem mặt bọn quý phá nhà chay. Bốn đứa phụ Cô sắp dọn rau cải, nước chấm, Cô Lê khen "Các em khéo quá, nếu mở nhà hàng chắc chắn sẽ thành công" " Dạ, tụi em mở nhà...chùa còn được hưởng gì nhà hàng. Tụi em có đủ *Chuông, Kiếng, Hương, Nhang*...chỉ thiếu ...sư trụ trì thôi." Ngồi chơi một hồi cả bọn xin phép cô ra về để tiếp tục chuyến đi thăm San Francisco. Cô ép phải đem theo chả giò, bánh bèo, cùng là kẹo tầm ruột, bánh phục linh "Cô vừa ghé thăm được chị của Cô biểu ". Tụi này làm bộ "Thôi Cô, tụi em no rồi" nhưng cũng gói kỹ cất theo. Mỗi đứa được Cô ký tặng một quyển thơ "Gió thổi phương nào" trước khi từ giã. Ôi cái buổi biệt ly sao nó buồn quá vậy. Cô rung rung nước mắt làm trò h nhớ câu ca...Hồ quảng "Yểm lỵ ... phu nhơn ơi". Tới màn chụp hình, AHồng sấn lại định đứng gần MCảnh như...thường lệ thì bị BNgoc xô ra, sùng sộ "Mày đứng kế nó (oops!) hôm qua rồi, bữa nay tới phiên tau!" làm Cô Lê đang dần dần nước mắt cũng phải cười phì. HN la lên "Vừa khóc vừa cười ăn mười cục kẹo".

Tối cầu Golden Gate, các bác phó nhóm may mắn bắt được giây phút tuyệt vời lúc mây đang kéo về phủ kín thành phố nhìn từ xa nên chụp được mấy tấm hình "thành phố trên mây" và "thành phố trong mây". HN rất hạnh diện với mấy tấm ảnh này.

Tối con đường ngoằn ngoèo Lombardi, cả bọn định chụp một tấm nhìn từ ...đằng sau theo kiểu Mỹ nhưng tội quá, già rồi nên không còn đủ mộng để chống thành thử không...thấy ép phê gì hết. Lên xe viếng Phố Nhật, lúc này mới thấy hơi buồn...miệng nên lòi mấy cái chả giò cùng kẹo bánh mà Cô Lê cho ra ăn "Mây một miếng, tau một miếng, ăn đồng chia đủ, đĩa nào ăn gian bà bán" Ngậm miếng bánh phục linh ngọt ngào cuối cùng, lòng băng khuâng tự hỏi không biết chừng nào Cô Lê lại đi thăm chị của Cô nữa đây...Mua sắm linh tinh lang tang xong thì trời cũng tối mù nên chuẩn bị hồi ...gia!

Hồng Nhan tuyên bố "Chuyến đi đáng đồng tiền bát gạo, tau thấy happy lắm". Hẹn nhau lần sau sẽ ở chơi lâu hơn. Trong thư vừa rồi, Th cảm ơn mọi người nhưng còn thiếu nhiều nhân vật quan trọng mà th muốn gửi tới lời cảm ơn nồng hậu nhất, đó là Các Ông chồng của Các Bà đã hi sinh ở nhà giữ con, giữ nhà, giữ...chó (nếu có) cho các bà có được kỳ nghỉ hè thoải mái và vui như...điên. Lần sau xin hứa sẽ rủ các ông đi cùng, chịu chưa?

LA Trip – Hồng Nhan

Buổi sáng hôm đó 7/6/07 ở nhà Thu Hương, Ánh Hồng thức dậy sớm nhất lục đục sắp soạn đồ đạc để chuẩn bị đi LA ... tiếng bao nylon lạo xạo hòa lẫn với tiếng rẹt rẹt kéo zipper của vali làm HN giật mình tỉnh giấc nồng ... vì còn ngáy ngủ nên không biết đó là Ánh Hồng tưởng Thu Hương nên trong bụng ngờ ngợ hỏi thầm “ủa sao giờ này TH thức lục lọi đồ đạc của AH vậy cà?” nghĩ vậy rồi bước xuống giường hỏi “TH sao thức sớm vậy?” Ánh Hồng ngạc nhiên nhưng cũng trả lời đại khái là thức sớm dọn dẹp đồ đạc (không biết có đúng không vì lúc đó mắt nhắm mắt mở - ghen ... tèm lem ...)

Một hồi ... trở vô thấy Ánh Hồng mới giật mình biết là mình đã “trông gà hóa cuốc” cả bọn cười ồ ... bộ tưởng TH check lại đồ đạc coi có đĩa nào “chôm” đồ của “bà” không chứ gì ... bèn giờ giọng tiếu lâm ... Hương ơi nếu mày mất quần thì thủ phạm là Ánh Hồng còn mất áo thì là tao

với Bích Ngọc ... đồ nhiều quá không tặng tụi tao thì mất ráng chịu nghe, không tặng bây giờ thì 1 hồi vừa khóc vừa tặng cũng vậy thôi ... ☺

Anh Cường bị rịn chia tay đi làm không được cứ đi ra đi vô hoài (còn đồ thừa quên này quên nọ) Bích Ngọc nói tại vì chia tay chưa “ôm” nên còn luyến tiếc ... TH nói cho tụi bây “ôm” 1 cái thôi nghe ... được lệnh anh Cường mừng quá ☺... bèn ôm mỗi đứa 1 cái nhưng TH cảnh cáo là Bích Ngọc “ôm” tới 1 cái rưỡi lận ☺ ... hi hi

Còn nữa AH và BN rất thích chụp hình với con chó Lucky của TH để coi ai “ăn ảnh” hơn ai ...

TH đưa ra phi trường rồi mới nhớ còn bánh bèo cô Lê cho trong tủ lạnh nên phone ra kêu chờ 1 hồi Hương đem bánh ra, HN năn nỉ bà security cho xin ra ăn bánh bèo mà bà không cho nên đành tiếc hùi hụi lên máy bay ngủ gục cho tới LA. À quên nhắc là Chung Lâm cứ phone Bích Ngọc hoài nói để “theo dõi” các bà “trên từng cây số” ...

Tới LA gặp 2 bạn Hồng Thái ra đón các nường mừng rỡ, nhất là Bích Ngọc vì lâu lắm rồi mới gặp được Hồng Thái... được ăn bún nước lèo với đủ gia vị và các thứ rau từ chợ Grocery Bankluck (không biết viết có đúng tên không) của Hồng Thái, được ăn bánh tằm bì, và lại còn được ăn bánh bía Vũng Thơm của chị của Thủy từ VN đem qua thiệt là đậm đà tình quê hương Sóc Trăng – Ba Xuyên của mình.

Nói cái này hông phải quảng cáo à nghe ... tới tiệm Mattress của Huỳnh Thái 3 đưa leo lên show bed nằm hết giường này đến giường kia rồi lựa 1 cái rẻ nhất mà êm nhất theo ý kiến của Bích Ngọc vì Bích Ngọc đã lỡ mua bên Wichita rồi nên HN ordered 1 cái mattress và được tặng 2 cái gối with free shipping - có ai muốn mua thì gọi hỏi thăm Thái hay Hồng ở số phone 818-269-8484 nghe... xem hình minh họa làm bằng chứng ... Buổi tối lại được dắt ra biển Thủy chờ Thẩm, BN và HN theo đuôi Huỳnh Thái ... nhưng gió lạnh quá nên về sớm, đã vậy mà BN còn đòi ăn cà rem nhều nhão ... À có chị Cúc bạn của Hồng Thái nữa, chị Cúc rất vui và dễ thương, chị đã làm bánh bao cho tụi mình ăn nữa, thấy thương chị quá chừng ...

Ảnh Hồng thật là thành công trong chuyến đi lần này vì có 2 người cháu rất nhiệt tình đã đưa đón và chăm sóc rất chu đáo 3 đứa tụi mình.

Anh Cán – hình anh Cán chị Ánh Tinh và Ánh Hồng - Ánh Hồng kêu anh Cán là Ngầu nên HN và BN kêu anh Ngầu, tuy là vai cháu của AH nhưng anh Ngầu lớn hơn HN, AH và BN, anh Ngầu đưa 3 đứa đi vòng vòng thăm gia đình anh chị và cháu của AH, sau đó đưa đi shopping (ngày 7/7/07) ở outlet stores chắc là ở Ventura, 3 đứa mê shopping làm anh Ngầu phải chạy về nhà làm công chuyện 2 tiếng đồng hồ trở lại vẫn còn phải đợi, ảnh nói 3 bà shopping quên ăn trưa luôn ... tới trưa ... trưa dữ lắm mới shopping xong thì được anh Ngầu dẫn vô tiệm Soups and Salads tên gì quên mất tiêu rồi (phải hỏi anh Ngầu mới được), tiệm ăn rất ngon vì cả bọn ai cũng thích rau cải và soup ...

Xong lại được anh Ngầu chở đi Santa Ana shopping mua quần áo, mua DVD, CDs nhạc và ngắm đồ đạc mua đồ ăn vặt như bánh chuối bánh bò ... tiếc là chưa tới quầy bán cóc ổi ... Ánh Hồng được đưa tới tiệm Tiffany Hairs & Nails cắt tóc trông rất trẻ trung (sẽ có ảnh minh họa, Ánh Hồng thiệt sướng được cháu Trang Tiffany cắt tóc rất đẹp). Chiều tối lại được anh Ngầu chở đi ăn cá nướng mỡ hành cuốn với bánh trắng rau sống chuối chát ở tiệm Favori

<http://www.calendarlive.com/dining/79060,0,7403386.venue> rất ngon, tiệm này do Tiffany

Trang giới thiệu, tiệm đặc quá phải đợi 45 phút mới được vào ngồi bàn, rồi phải đợi khoảng 15 phút nữa sau khi order mới có món ăn, rút kinh nghiệm lần sau nên order lúc ghi tên xếp hàng thì sau 45 phút sẽ được ăn liền sau khi vào bàn ngồi. Nói thêm là món ăn gồm có 1 con cá catfish rất to cho khoảng 5 người ăn thì vừa, vì chỉ có 4 người mà anh Ngầu thì cứ lo nói chuyện nên tụi mình 3 đứa vừa nghe vừa nín thinh ... để ăn ... ăn tới hết bánh trắng rồi còn xin thêm 1 đĩa bánh trắng nữa để ăn ... cho hết con cá ... ăn tới cạn tàu ráo máng ... tới các bàn 3 bên 4 phía nhìn qua tụi mình quá chừng... không ngờ tụi mình ăn hay thiệt ...

Nói tới đây mới nhớ anh Ngẫu có kể lại là trong lúc anh ấy chờ tụi mình shopping thì bà xã anh phone hỏi anh đang làm gì vậy thì anh trả lời là đang đợi 3 bà shopping, bà xã anh nói: “Bữa nay sao anh hay vậy, mấy lần trước theo shopping đâu có hay được vậy?” ... HN vọt miệng: “Thôi rồi ... tôi nay về anh Ngẫu phải lấy mo cau bó đít rồi ...” cả bọn cười ào ào làm anh Ngẫu buồn xo ... À quên trong lúc đi đường thì có phone Trần Thị Hai và Thu Hà rủ rê Hai và Thu Hà ngày mai 7/8 qua Santa Ana chơi nhưng hai bà không đi được cũng tiếc hùi hụi. Trong lúc 3 đứa shopping thì anh Ngẫu move chiếc xe đi chỗ khác đến khi 3 đứa đi ra thấy không có xe của anh Ngẫu nữa thì 3 đứa sợ quá vì tưởng đã bị “bỏ rơi giữa chợ đời muôn mặt” rồi, lúc đó thì Thu Hà gọi, 3 đứa mới kể lể là cell phone của 3 đứa đều chỉ còn có “một mắc” battery nên phải save để phone kiếm anh Ngẫu, làm Thu Hà cụt hứng, ai biểu hồng qua chơi làm chi ... nếu mà hết pin luôn thì chắc 3 đứa “khóc tiếng Miên” ở Phước Lộc Thọ rồi L may sao lúc đó anh Ngẫu đang đi lang thang gần đó nghe tiếng 3 bà la oai oái cell phone hết pin nên anh mới lần theo đường “lông ngỗng trắng” mới gặp lại 3 đứa thiệt là hú hồn hú vía ...

Ngày 7/08/07 được Hồng Thái dắt đi Santa Ana nữa ... lại shop lại ăn vặt chuối chiên và bánh cay, lại gặp anh Ngẫu và bà xã là chị Ánh Tinh đi cùng với Thẩm và ông xã là anh Bình và cùng nhau đến nhà Cẩm Nhung.

CN giới thiệu nồi nấu cơm (mà Ánh Hồng tưởng là 2 cái CD players sao mà để trong bếp) cho người bị bệnh tiểu đường (diabetic) làm cả bọn xông vào bếp nấu thử 1 nồi cơm để coi gạo loại này ăn có ngon không, làm CN tưởng cả bọn đói bụng nên nấu mấy củ khoai lang tím đãi bạn, cơm nấu xong thì anh Trí ông xã của CN xới ra 1 chén cơm và xịt xì dầu Magi lên cho ăn thử ... rồi CN cho uống Artichaut thiệt là ngon ... anh Bình ông xã Thẩm nói coi bộ HN đói bụng dữ rồi nên làm bộ vô bếp hoài nên anh Bình kêu chụp hình lẹ lẹ để đi ăn anh Bình đãi. Rồi có chị

Ngọc Thủy tới hát tặng bài “Quan Họ Đi Xa” theo lời yêu cầu của anh Bình, anh Ngầu và anh Trí, bài hát này được các anh gọi là bài ca Con Cá ... Chị Ngọc Thủy hiện đang rất ăn khách ở LA với bài hát này, khi nào chị Thủy gởi bài này cho HN thì HN sẽ để lên web cho các bạn nghe. Sau đó đi mua bánh mì, bánh bao, chả lụa, thịt chả bông để ngày mai đem về nhà ... tới chừng lên máy bay rồi mới nhớ và tiếc là còn món bánh chuối Hồng Thái mua cho mà chưa kịp ăn hic hic ... À quên là trước khi đi ăn nhà hàng thì có tới nhà Tuyết Hạnh, nhưng không gặp anh Dũng ông xã TH và con gái Bảo Yến, TH nói cả nhà đi ăn đám cưới chỉ còn 1 mình TH ở nhà đi ăn với tụi mình ... nhà TH rất đẹp có hồ tắm nữa, và nhất là có một cây Nectarine của hàng xóm de nhánh qua nhà TH, TH nói nhánh de qua mình là của mình có thể hái được nên Bích Ngọc mừng quá bắt ghé hái quả chừng, rồi cuộc cũng bỏ quên lại ở nhà Hồng Thái rồi uống quá ...

Buổi tối 7/8/07 là buổi tối cuối cùng ở LA, anh Bình và “số” Thẩm của anh Ngầu đi ăn nhà hàng Tàu ở Rosemead không để ý tên gì chỉ nhớ là có 1 người biết nói tiếng Việt, còn tất cả đều nói tiếng Tàu ... các món Bào Ngư Đông Cô, Cua, Tôm, Lobster, vịt phá lấu, Cá chiên dầm nước mắm, rau ... và 3 thứ cơm: cơm trắng, cơm chiên Dương Châu, và cơm chiên Cá mặn, rồi còn được tráng miệng món chè đậu đỏ nóng rất hấp dẫn ... các món ăn rất ngon nhưng hơi nhiều nên ăn không hết ... thiệt là uống, phải chi bây giờ ngay lúc này đây chỉ cần có 1 món như vậy để ăn lunch thì ngon biết mấy ... ực ực ...

Chia tay nhau lòng buồn man mác hẹn năm sau nếu có đi chơi nữa thì sẽ đi có cặp có đôi để có thêm nhiều chuyện vui khác lạ, chứ để mấy bà đi với nhau hoài riết cũng vậy không có gì hay hơn phải không anh Cường, anh Bình, anh Ngầu, anh Trí, và Huỳnh Thái? Cám ơn các bạn, Thầy Cô Lê, chị Diệp, chị Cúc và các anh rất nhiều đã giúp chuyến thăm viếng này thật vui, đầy đủ ý nghĩa và good memories cho tình bạn Hoàng Diệu của chúng mình, rất tiếc là không gặp được Kiệt, và cũng không gặp lại Lê Toàn và Ánh Nguyệt ở San Jose do thì giờ eo hẹp và cấp bách ... Và cũng rất tiếc là không gặp được Thu Hà và chị Hai nữa ... (hồi này viết thiếu, nên viết thêm không thôi sợ Thu Hà và chị Hai giận lây sảy cùi ...) thiệt là tiếc hùi hụi cái khoản “tái nạm gầu” của Kiệt ... hẹn lần tới vậy ...

Coi thêm rất nhiều hình ở đây nè:

<http://www2.snapfish.com/sharethumbnailshare/AlbumID=167422180/albumcount=1/p=193121184287504080/l=282872729/g=58180215/otsc=SYE/otsi=SALB/pns/share/p=193121184287504080/l=282872729/g=58180215/otsc=SYE/otsi=SALB>